

מסורת הש"ס

(א) שבעות מג' (ב) שש מד.
מפסחים (ג) גיעין לו.
קדושין ח' (ד) [ע' חוס'
ע"כ] (ד) לעיל כט. ב"ק נו:
שבעות מד. מדרים לג.
(ה) ז"ל שוב, (ו) [בסורח
מט:] (ז) [בזיה ד:]

מוסף רשמי

[illegible]

על המשכון. בשעת הלואה משמע: **ופסני.** שהלווה פירות: **א**
הכי קמה ליה מטני דלא רכבי עקיבא. דקמתי אכל אם הלווה
מעות שומר חנם ואכן עקיבא לן במסכת טהרה (דף טו.)
שכח ונכסלוהו פתמי קמה מטני רבי מאיר קמה סיפרא ל' יהודה קמה
מפרי ר' שמעון וכולהו אליבא דר' עקיבא:
ליתא. ר' אליעזר ור' עקיבא:
בדלא שוי שיעור וזוי קא מפלגי
ובדשמואל פליגי. דאי נדשו מודה
ר' אליעזר לגבוינא שקליה ובדלא
שוי פלגי דלרבי אליעזר לית ליה
דשמואל דאמר אבדו אלפא וזוי
סוכר דקביל לגבוינא הא לית ליה
לרבי אליעזר הוין דלא שוי לנרתי
דכרסי בעלמא דקניש לית
דשומר חנם הוא ור' עקיבא לית ליה
דשמואל וכלהו סבר וקביל בתורת
זכר דלא כדמי מיהדרי ליה
לנבי: **דכולא עולמא לית ליה**
דשמואל. דלרבי אליעזר לא מספד
נלוס ולר' עקיבא לית מספד אלף
בגגד המשכון: **שקונה משכון.** לכל
מילי להחמיב ביומקין: **אימור**
דאמר ר' יצחק במשכנו שלא בשעת
השאלה. דהא קרא במשכנו ע"י
שליח ב"ד כתיב דרכיב לעיל מיניה
בשעת העמוד ומוקמין לו לקמן
דף קיג.) בשליח ב"ד והואו דלא
קמי לגבוינא שקליה ולכא למיניה
משכנו בשעת הלואה ובסך פלוגתא
דלרבי אליעזר המלוה על המשכון
דקמי: **והכל בשומר אבידא קא**
מיפלגי. דעממא דר' עקיבא משום
דשומר שכי מלוה הוא והשומר
במלוה פטור מן המלוה דאי בעי לא
הווי רפחא לעלוי: **שומר אבידא.**
משמא אבידא והכניסה אל תוך ביתו
דרכיב ודמיא (נ) ואקסמו אל
תוך ביתך: **כשומר שכי.** מלוה:
לרבי **אליעזר דרבי יוסף תנאי.** דהא רבא
ודאי תנאי היא דהא ר' עקיבא לית
ליה דרבא ולית ליה לאוקמי
פלוגתיהו בשעת עמי וכלא לחוקמא
לרבא דרבא יוסף: **כשומר אבידא** דכולי עולמא אים לכו דרב יוסף.
במלוה רבא דחיק לאוקמי עמליה ממנאי אכל ר' יוסף
אמר לך רבי אליעזר גמי קמי חותי היכא דליכא מלוה בנן שומר
למלוה וכלא היינו עממא דפטור דקא אכל סכר און כלן מלוה:
דרב יוסף תנאי היא דכולי עולמא אית ליה

בדבריו יתחב דמסמיק ולא בדבר יוסף דקי"ל כרבה ופליגי בשמאל
הוא מה שנגד המסמיק דמאיה טעם יפסיד מיון דליה ליה לשמאל
המסמיק והוא דקתי מתמין שומר שכל לאו דוקא דהא הדין לישנא
בגניזה ואצרה ולא באונסין א"י מתמין אצרי דבדרי

ל' רבוי ע'אמא לית זהו רשומא. כפרק שנתם הדיינים
ושקל היה שזה והכל אומר לא כי אלא שלמה דיינים היה
ומתנתין דברים כי קאמר שמואל דנלא פריש להאי גירסא א"ש
היה שמואל דנפריש ויטול נבי לית איה דרבי יתחק שמעמא
דדברים שלא יפסד לא היה חולק ר' קעיקא אלא לפי גרסת רבי
וסק נראה לר"ם עיקר דאין סברה שאבד כל מעותיו דנלא פריש
ואף על גב דפריש לא יועיל דאמכתא היה ויין לא איבד מעו
דבאריה (ועל דף טו: וס) דמי קאמר ליה קני לגובינא ור"ם
נגזן לא אוירי אלא אעבד אשאל אלפא וזו אכל היה המלוה מעו
ההא כולי עלמא אית להו דשמואל היכא דפריש והכא שבז שיעור
דבר נחמן ונהרדעי ס"ל כותיה ההם ויש לומר דסבר גמרא דא
סבגנא המשקין כפרשו דמי ולתי לא מני למימר כולי עלמא אית
שכנגד המשקין י"ן לו להפסד כיון דאית ליה דשמואל ומכל מקום
קאמר להא כולי עלמא אית לו דשמואל ואין זו ראיא שב דרך
למימר כולי עלמא אית להו ועוד דלפי האמת דק"ל כרבה פליגי דש
דבר פליג עליה דהא כפרק הזהב (ועל דף מח: וס) מדמי פליג
ובשעויות (דף מד:) מדמי פלוגתא דרשב"ג ורבנן כדשמואל א"ש
באיסורי ה"נ דשמואל לענין דינא איהא כשכאל כדדיי
ור' יוחנן הילכ כרבי יוחנן ויחזקו רבי נחמן חיי

ל'סא דרב יוסף תנאי היא. פירש בקונטרס דרבה ודאי תנאי ה

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

פב.

צ א ב ח"י פ"י מהל'
שמירות הל' א ופ"ן
נהשנות ונת"מ וכל"מ
פמג פשן פט טוש"ע ח"מ
ס" עב סע"י ב וע"ש
בהנ"ה:

תורה אור השלם

וְהָשִׁיב תְּשִׁיב לוֹ אֶת
הָעֲבוֹת כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ
וְשָׁכַב בְּשִׁלְמוֹתוֹ וּבִרְכָּךְ
וּלְךָ תִּזְדָּה צִדְקָה לִפְנֵי ה'
אֱלֹהֶיךָ: דְּבָרִים כֹּד יֵג

יִמָּא בְּדֵלָא שׁוּר שִׁיעוּר וְזוּי וּבִדְשִׁמּוּאָל קִיפִּיפִּלְנִי. פִּי בְּקוּנָט׳ דְּשׁוּי הוּא לִכְיֵעַ שִׁ״שׁ וְשִׁלְיָה שְׁנוּעָה הִדְיִינִים (שְׁנוּעוֹת דָּף מִגַּל: וּסֵם מַלְדִּי מִלֵּי מִלֵּי) יֵשׁ סְפִירִים דְּגִרְסִי הִיֵּד אִי דְּשׁוּי שִׁיעוּר וְזוּי מִיֵּט דְּרִבִּי אֱלִיעֶזֶר אֵלֶּא דְּבָלָא שׁוּר וּבִדְשִׁמּוּאָל קִיפִּלְנִי מִשְׁמַע כִּפִּי׳ דְּכַשׁ מוֹדוּ כִּיֵּעַ וְקֵשָׁה דְּלֵא״כ׳ אֲמַלִּי קֶאֱמֵר מִתְּמִיתִין דְּשׁוּי אֱלִיעֶזֶר לִקּוּמָה דְּשׁוּי שִׁיעוּר וְזוּי וְתִמְיָי כִּכְיֵעַ וְכִ״ת וְכִ״ת אֲמַלִּי דְּתִקְרָאֵר דְּמִתְּמִיתִין דְּלֵא כִרְבִּי אֱלִיעֶזֶר הָאִינוּ לְפִי הַתְּסַקָּנָה דְּפִלְגִי דְּשׁוּי שִׁיעוּר וְזוּי וּדְכִרֵּי יוֹסֵף דֵּהֵא לִרְנֵה דְּהִלְכַתָּה כִּיֻּמֵּיהִ פִּלְגִי לְפִי הַתְּסַקָּנָה דְּשִׁמּוּאָל דְּכִפִּי׳ כִּפִּי׳ לְעִיל וְדָף טו. וְשֵׁם דְּמֵה (הוּי) וְתִמְיָי יֵשׁ לִימוֹר דְּלֵא מְלִי לְאוּקְמִי מִתְּנִי דְּשׁוּי וְכִכְיֵעַ דִּלְחִין סְבִירָא שִׁיטְלוֹק רִבִּי יְהוּדָה עַל רִבִּי אֱלִיעֶזֶר וְר׳ עֲקִיבָא אֵלֶּא וְדִלִּי מִתְּנִי דְּבָלָא שׁוּר אִיֵּרִי קֶשֶׁה קִיֻּן דְּשׁוּי שִׁיעוּר וְזוּי לְכוּלִּי עֲלֵמָא אֲכִידוּ מַעֲמֻזִּי אֵס כֵּן דְּבָלָא שׁוּר מֵה שְׁכֵנְג דְּהַשְׁכִּין נִמִּי אֲכִידוּ לִכְיֵעַ וְאֵס כֵּן אֲמַלִּי יִסְבֵּעַ פִּרְעֵי אֱלִיעֶזֶר שְׁאֲדוּ הַתְּסַכִּין בְּלֹא שְׁמִיעָה מֵה מִרְחִים מֵאוֹתָה שְׁנוּעָה וְהֵלֵךְ הַמַּעֲוֹת שְׁכֵנְג דְּהַשְׁכִּין אֲכִיד אִפִּי׳ אֵס פִּשְׁעוֹ וְהִתְרִים עַל הַתְּסַכִּין יוֹטֵל אִפִּי׳ פִּשְׁעוֹ בְּתִמְשִׁין כִּיֻּן דִּלִּית לִיֵּה לְדִשְׁמּוּאָל לֵאכִיד כְּמוֹ סְפִירִשׁ בְּקוּנָטֵרִם דִּהִיבֵא דְלֵא סִינְקֵט שִׁיעוּר וְזוּי אִפִּילוּ כִנְגֵד הַתְּסַכִּין לֵא יִפְסֵד לִרְ׳ אֱלִיעֶזֶר מִשּׁוֹם דְּלֵא נִקְטִיָּה אֵלֶּא לְכוּרִין דְּכִירִים עֲנֵמְלֹה אִי אִין נִרְאֵה דִּלִּי דְּשׁוּי אֲכִידוּ מַעֲמֻזִּי אֵס עַל גִּב דִּלִּית לִיֵּה לְדִשְׁמּוּאָל אֵס כֵּן יוֹסֵף כִּיֻּן אֲכִידוּ אֵלֶּא מַעֲמֻעִיָּה דְּרִב יוֹסֵף דְּמִשּׁוֹם מִזּוּה הוּא שִׁ״שׁ וְהִיאִי טַעֲמָה נִמִּי יִפְסִיד מֵה שְׁכֵנְג דְּהַשְׁכִּין דְּבָלָא שׁוּר דֵּהֵא כִיֵּשׁ עֲשֵׂהָ מִזּוּה שְׁהִלּוּ עַל הַתְּסַכִּין מוֹעֵט וְעִיד דְּלִפִּי גִירְסַת הַסְּפִירָה הִיא מִשְׁמַע כִּרְבִּי יוֹסֵף וְקוּ״ל דְּרִבִּי דְּפִרְסִי׳ כִּפִּי׳ אֵלֶּא מִלִּיאֹת (סֵס) וְתִמְיָי יֵשׁ לִימוֹר דְּדִשְׁוּי הוּא לִכְיֵעַ שׁוּר שְׁכֵר וְלֵא

דשמואל דחשיב כאילו פירש אזכ המסכון אצדו מעוהוין ויכ על נא
 ושיעור וזו בשפת הנואה לא קצוץ ליה אפסן לזכורן דברים שדענא
 וזאפילו כנגד המסכון לא חשיב כאילו פירש אציבא דרבי אליעזר
 ד"ט קמ"ח דוחק הוא ונראה לפרש לימא בדלא שוי ונדשמואל קמיפילי
 ד"ט כדלא שוי ונדשמואל קמיפילי ויכ אכ דר' יוסף ורסן ויכ קמי
 דשמואל וזו מצי פליגי אלף נדשו ועוד דלפי האמת לא פליגי
 נדשו ויבין בדלא שוי דר' אליעזר לית ליה דשמואל ולהכי לא אציב
 ויכ עקבה אית על דשמואל אצדו מעוהוין אפילו הימירס על
 אצדו אצדו מעוהוין אית על המסכון אלף כלומר דין ש"ס דמסכד הכל
 חסם משכו שריע ע"ה כדנכ כל החוב ולכד הרי נ"ס ש"ס:

דף מג: וס' ד"ה מחי' פריך לשמואל מדתנן סנע הליחין עליו
 חייב ואחרי ליהנא הא קבלתיה וגבר כפפרים וכן פ"י בקוטרם
 אלא מני לימיר הכא כולוה אית להו דשמואל דאי ר' אליעזר אית
 גמירא יפסד הכל אפי' לא פירס ולא שו' ר"ש דנשו' ולי חייב
 גמירא ההם ממתי' דלא פריס ושמואל דפרים שיכרז על מעותיו
 פ' למאן דמוקי פלוגתיהו' דשמואל דר' אליעזר לית ליה דשמואל
 חיימירס על המשכון גם מה שנגד המשכון לא הפסיד בדאמר
 דלא מקרי אסמכתא אלא היכא שאמר להסמין חבירו על דבריו
 אלא חזי' אלא יפסד המשכון וקסא לפני גירסא ו' אחרי לא קאמר
 חזוי' ולא פריס ובדד' יתקן פלוגתא דהא הלכתא בוימיה דשמואל
 פריס מפסיד כל החוב דלא פריס נמי מפסיד כנגד המשכון דמה
 יהוה דשמואל דאי' ר' אליעזר לאהן שיבעי ויטול על מעותיו דמה
 דשמואל דפרים ור"ח פירס דאין הלכה כשמואל וטעמא משום
 מתנה לדחות דבזיל עמלם לית להו אש"י דק' הלכה כלי' דלא מ'ג
 אלא וקאי רבי עקיבא וממתינן כדשמואל ואי' ק"ל כדשמואל ואע"ג
 דרב דערנון לפלוגתא דרשב"ג ורבנן גבי ואינו שוה אלא פלג
 גמרא דשמואל ורב לענין מי שפרע דאיקרוה איתמר והכלה כרב
 יוד דר' יוחנן פליג אלא שערנון וסבר כשמואל וקיימא לן "רב
 ל' דבזיל לגבי כולוה וסבר כשמואל:

ולעיל פירשמי בפרק שני (דף כט. וסס ד"ה ויהי) דרבה ודאי לאו לרב יוסף כי נמי פליגי בדשמואל ר' אליעזר דלאו כוותיה: במליה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones